

דף נא.

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ה ה"י

וּמְנִין הוּא מִתְחִיל ^ז. עוֹלָה בַּכֶּבֶשׁ וּפּוֹנֶה לִימֵינוּ וּמְהִלָּךְ
עַל הַסּוֹבֵב וְנוֹתֵן בְּקֶרֶן דְּרוֹמִית מְזַרְחִית תְּחִלָּה. וְאַחַר כֵּן
בְּקֶרֶן הַשְּׂנֵיָה הַסְּמוּכָה לָהּ שֶׁהִיא מְזַרְחִית צְפוֹנִית. וְאַחַר
כֵּן בְּקֶרֶן שְׁלִישִׁית הַסְּמוּכָה לָהּ שֶׁהִיא צְפוֹנִית מְעַרְבִית.
וְאַחַר כֵּן בְּקֶרֶן רְבִיעִית הַסְּמוּכָה לָהּ שֶׁהִיא מְעַרְבִית
דְּרוֹמִית. וְעַל יְסוּד אוֹתָהּ הַקֶּרֶן שֶׁהַשְּׁלִים בָּהּ הַמִּתְנֹת
הוּא שׁוֹפֵךְ שְׂרֵי הַדָּם שֶׁנֶּאֱמַר 'וְאֵת כָּל הַדָּם יִשְׁפֹךְ אֶל
יְסוּד מְזַבַּח' זֶה יְסוּד דְּרוֹמִי:

^ז. כסף משנה: ומנין הוא מתחיל וכו'. משנה בפ' איזהו מקומן (דף נ"ג). ומ"ש זה יסוד
דרומי. בגמ' יליף לה. ומ"ש שנאמר ואת כל דמה ישפוך אל יסוד מזבח העולה. נראה
להגיה ולכתוב במקומו ואת כל דמה ישפוך אל יסוד המזבח וכן נמצא בספר מוגה
דבחסאות פנימיות כתיב אל יסוד מזבח העולה אשר פתח אהל מועד והוא מערבי שפוגע
בו תחלה בצאתו אבל בחיצוניות כתיב אל יסוד המזבח ולכך פנימיות מפורש וחיצוניות
סתום: